

רע"פ 6835/13 - מרון קפלן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 6835/13

כבוד השופט ח' מלצר

לפני:

מרון קפלן

ה המבקשת:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק-דיןו של בית המשפט המחויז מרכז-lod מתאריך 24.9.2013, ב-עפ"ת המחויז מרכז-lod מתאריך 24.9.2013, ב-עפ"ת 41862-07-13 (כב' השופט הבכירה נ' אחד)

עו"ד דוד גולן

בשם המבקשת:

עו"ד אופיר טישלר

בשם המשיבה:

החלטה

1. לפני בקשה רשות ערעור על פסק-דיןו של בית המשפט המחויז מרכז-lod מתאריך 24.9.2013, ב-עפ"ת 41862-07-13 (כב' השופט הבכירה נ' אחד), שבגדרו נדחה ערעורה של המבקשת על פסק-דיןו של בית משפט השלום לטעבורה בפתח-תקווה (להלן גם: בית המשפט לטעבורה).

תמצית העובדות וההיליכים הקודמים

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

2. בתאריך 28.12.2011 הוגש נגד המבוקשת כתב אישום בבית המשפט לטעורה בפתח-תקווה הנכבד, שבגדרו נטען כי בתאריך 4.1.2011, בשעה 00:50, או בסמוך לה נגגה המבוקשת את מכוניתה, כל-רכב מסוג מסוימת, ברחוב מסוימת בנתניה, לכיוון צומת דרכים מromez בעודה חוצה את הצומת מבלי לצית לאור האדם המכונן לנסעים שמאלה. באותה העת, חלף ממוליה רכב מסוג פולקסווגן, אשר בכיוון נסיעתו, כר' נטען, דלק אויר יוק – כאשר בסופו של דבר שני כל-הרכב התנגשו. כתוצאה מן התאונה המתוארת נחלו בגופם המבוקשת ונוהג הרכב השני. עוד נטען בכתב האישום, כי המבוקשת נגגה את רכבה בנסיבות הנ"ל ללא רישון נהיגה תקף.

3. בית המשפט הנכבד הרשע את המבוקשת בעבירות הבאות: נהיגה בשירות – עבירה בנסיבות סעיפים (3), 62(ד) ו-39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה) ולפי תקנה 169 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה); נהגה ברכב כשרישון הנהיגה פקע וחלו לו מעלה מ-6 חודשים מיום פקיעת תוקפו – עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

באותו המועד, המבוקשת זוכתה מחמת הספק, מן העבירות הבאות: אי-ציות לאור אדם ברמזור – עבירה לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה; נהגה בקלות ראש – עבירה כנסיבות סעיפים 62(2) ו-38(2) לפקודת התעבורה; גרים תאונה בה נפגע אדם, או גרם נזק לרכוש – עבירה על תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה; גרם חבלה של ממש – עבירה לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

4. בשל הרשותה האמורה, הושטו על המבוקשת העונשים הבאים: פסילה מלקלבל, או להחזיק ברישון נהיגה לתקופה של 30 חודשים; פסילה על תנאי למשך 12 חודשים מלקלבל, או להחזיק ברישון נהיגה (כשהתנאי הוא שהמבוקשת לא תעבור מן העבירות בהן הורשעה, או עבירות לפי התוספת הראשונה והתוספת השנייה לפקודת התעבורה); 9 חודשים מאסר על-תנאי למשך 3 שנים (כשהתנאי שהמבוקשת לא תעבור עבירה של נהיגה תחת השפט משקאות משכרים, או עבירה נהיגה ללא רישון נהיגה תקף מעל 12 חודשים, או עבירה של נהיגה בשעת פסילה). כן הושת על המבוקשת קנס בגין 3,500 ש"ח, או 100 ימי מאסר תמורה.

5. המבוקשת הגישה ערעור על פסק-דיןו של בית המשפט לטעורה הנכבד, לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד הנכבד – שנדחה. בית המשפט המחוזי הנכבד אימץ את כל הממצאים העובדיים והקביעות שבסיקול-דעת של בית המשפט לטעורה הנכבד הן לגבי הרשות המבוקשת בעבירות המניות לעיל והן לגבי גזר-הדין.

מכאן הבקשה שבפני.

טענות הצדדים בבקשתה

6. המבוקשת חוזרת בבקשתה על מרבית הטענות שהעלתה בפני הערכאות הקודמות הנכבדות. בין היתר טענת המבוקשת כי נדרש היה לברר את מצבה הבריאות טרם שהתקשה ליתן דגימת דם, ומשלא נעשה כך, יש להחיל עליה את החיריג לחזקה החלטה (הקבועה כאמור בסעיף 64(א) לפקודת התעבורה) לגבי מי שシリב למtan לרבות דגימת דם, הקבוע בהוראת סעיף 64(ג) לפקודת התעבורה. המבוקשת מוסיפה ואומרת, שטענה אחרת זו היא בעלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינה הפרטני של בקשהה.

7. המשיבה מצדה, סומכת את ידיה על פסקין-דין של הערכאות הנכבדות הקודמות, היא סבורה כי אין בטענותיו האמורות של המבוקשת כדי להצדיק מתן רשות ערעור לדין ב"גלאול שלישי", וכי גם גופם של דברים דין הבקשה להידחות.

דין והכרעה

8. לאחר עיון בבקשת רשות הערעור, בחומר שצורף לה, בתגובה המשיבה לבקשתה, ובתגובה הנוספת שמסרה המבוקשת, הגיעו לככל מסקנה כי דין בבקשת רשות הערעור להידחות. הנימוקים למסקנת זו יובאו מיד בסמן.

9. הלכה ידועה היא כי בית משפט זה יעניק רשות ערעור לדין "בגלאול שלישי" במקרים בהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית, החורגת מעניינם של הצדדים היישרים להליך (עיינו: ר"ע 103/82 חנין חיפה בע"מ נ' מצט אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד ל(3) 123 (1982); רע"פ 4515/07 אבו שנב נ' מדינת ישראל (17.10.2007), או במקרים שמתגלה בהם אי-צדק בולט, או מתעורר חשש כי נגרם למבקר עיוות-דין (עיינו: רע"פ 2222/13 חחיאשווי נ' מדינת ישראל (2.5.2013)).

השוגותיה של המבוקשת מופנות בבקשת דין, בעיקרו, כנגד ממצאים עובדיים של הערכתה הדינית אשר אושרו על-ידי בית המשפט המחויז הנכבד, ולא נתגלה בהם אי-צדק בולט. כך גם המבוקשת לא הראתה, כי התקיים בעניינה, החרג הקבוע בסעיף 64(ג) לפקודת התעבורה, שהרי היא סירבה מלכתחילה לתת דגימת דם, כפי שת_nt בבקשתה.

10. לפיכך דין בבקשת רשות הערעור להידחות.

ניתנה היום, י"א באדר ב התשע"ד (13.3.2014).

ש | פ | ט